

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Харківський національний медичний університет



Збірник матеріалів Всеукраїнської
науково-практичної конференції з
міжнародною участю
(м. Харків, 28 травня 2024 року)

Харків 2024

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Харківський національний медичний університет**

**АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ПЕДАГОГІКИ
ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ**

***Збірник матеріалів
Всеукраїнської науково-практичної конференції
з міжнародною участю***

м. Харків, 28 травня 2024 року

**Харків
ХНМУ
2024**

Міщук В.В., Міщук В.Г. ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ З ВИБІРКОВОЇ ДИСЦИПЛІНИ «ПОНЯТТЯ ПРО ХІРУРГІЧНІ ХВОРОБИ ТА ОНКОЛОГІЮ» ОСВІТНЬОЇ ПРОГРАМИ «ПРИКЛАДНА ЛІНГВІСТИКА.МЕДИЧНИЙ ПЕРЕКЛАД».....	193
Москаленко В.Ф., Ходош Е.М., Яковенко О.К. ПЕДАГОГІКА ТА МЕДИЦИНА: ІСТОРИЧНИЙ І МЕТОДИЧНИЙ АСПЕКТ ВЗАЄМНОГО ШЛЯХУ РОЗВИТКУ	194
Некрасова Н.О., Товажнянська О.Л., Каук О.І., Тихонова Л.В., Різниченко О.К. ПЕДАГОГІЧНА МАЙСТЕРНІСТЬ. ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ	197
Нестеренко В.Г. ЗМІСТ ТА ФОРМИ ВИКЛАДАННЯ ПИТАНЬ ПАЛІАТИВНОЇ ТА ХОСПІСНОЇ ДОПОМОГИ В СИСТЕМІ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ	198
Огнєв В.А., Усенко С.Г., Усенко С.А. ЗАСТОСУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ТЕЛЕМЕДИЦИНИ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ.....	200
Очерedyкo О.М., Орлова Н.М., Ткаченко О.В. МЕТОД ПРОЄКТІВ ЯК ПЕРСПЕКТИВНА ТЕХНОЛОГІЯ НАВЧАННЯ МАГІСТРІВ ЗА СПЕЦІАЛЬНІСТЮ «ГРОМАДСЬКЕ ЗДОРОВ'Я»	202
Павленко Т.Б. РЕПОЗИТАРІЙ ХНМУ ЯК СКЛАДОВА ЦИФРОВОГО ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА.....	205
Панченко Г.Ю., Панченко М.В., Гончарь О.М., Гончарь О.В. НЕФОРМАЛЬНА ТА ІНФОРМАЛЬНА ОСВІТА ЯК ЕЛЕМЕНТ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	207
Панченко М.В., Старкова І.В., Каліновська О.І., Старкова В.Д., Писаренко К.С. ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ «АКУШЕРСТВО ТА ГІНЕКОЛОГІЯ» МЕДИЧНИМИ СЕСТРАМИ У ХАРКІВСЬКОМУ НАЦІОНАЛЬНОМУ МЕДИЧНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ	209
Парамонов А.К. АВТОМАТИЗОВАНА ПЕРЕВІРКА ЗАВДАНЬ З ВЕЛИКОЮ КІЛЬКІСТЮ РОЗРАХУНКІВ ЗАСОБАМИ ПЛАТФОРМИ MOODLE.....	210
Перекрест М.І. HOLISTIC-НАВЧАННЯ ЯК ТЕНДЕНЦІЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ ЗВО	212

ПЕДАГОГІЧНА МАЙСТЕРНІСТЬ. ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ

Некрасова Н.О., Товажнянська О.Л., Каук О.І.,

Тихонова Л.В., Різниченко О.К.

Харківський національний медичний університет, м. Харків, Україна

Педагогічна майстерність є невід'ємною складовою роботи викладача у медичному вузі, оскільки вона допомагає забезпечити якісне навчання та підготовку майбутніх медичних фахівців. Уміння ефективно спілкуватися зі студентами, застосовувати різноманітні методи навчання, створювати стимулююче навчальне середовище та індивідуалізувати навчальний процес є ключовими компонентами успішної педагогічної діяльності в медичному виші. Педагогічна майстерність викладача сприяє розвитку професійних навичок та відповідального ставлення до навчання в студентів, що має безпосередній вплив на якість медичної практики та подальший успіх у медичній професії [1,4].

Викладацькі вміння великою мірою залежить від особистості викладача, оскільки це об'єднання професійних навичок і особистісних якостей, які дозволяють ефективно впливати на студентів та створювати сприятливу навчальну атмосферу. Ключовими особливостями викладача, які впливають на педагогічну майстерність є: емпатія та вміння спілкуватися. Здатність розуміти потреби, почуття та перспективи студентів, а також ефективно комунікувати з ними, є ключовими аспектами педагогічної майстерності. Невід'ємною є здатність бути мотивованим та вміти мотивувати оточуючих [5]. Викладачі, які проявляють ентузіазм та зацікавленість у власній діяльності, зазвичай здатні переконливо передавати знання та надихати студентів. Важливою рисою є також гнучкість та адаптивність: Здатність адаптуватися до різних стилів навчання та потреб студентів дозволяє викладачам ефективно впливати на навчальний процес та досягати найкращих результатів. Безперечно, базовою складовою є професійна компетентність викладача, бо лише наявність глибоких знань у своїй галузі та постійне поновлення професійних навичок є основою для успішної педагогічної діяльності. Бути лідером та вміти повести за собою, здатність керувати колективом та надихати студентів до досягнення високих стандартів навчання та професійного розвитку не викликає сумнівів [2,6].

Готовність викладача до самовдосконалення, роботи над собою дозволяє йому підтримувати високий рівень педагогічної майстерності впродовж всієї кар'єри.

Отже, особистісні якості викладача відіграють важливу роль у формуванні його педагогічної майстерності та впливають на успіх у навчанні студентів [3].

Таким чином, володіння педагогічною майстерністю дозволяє викладачеві професійно здійснювати педагогічний процес, ліквідувати метод «проб і помилок».

У сучасній викладацькій практиці існує кілька напрямків, за якими можна покращувати педагогічну майстерність викладачів медичних вишів:

- Професійна підготовка: саме участь у тренінгах, семінарах та курсах з педагогічної майстерності сприяє оволодінню новими методами навчання, комунікації зі студентами та організації навчального процесу[1,2].

- Менторство та співпраця. Кооперація з досвідченими колегами-викладачами, обмін досвідом та бажання взаємної комунікації з метою спостереження за проведенням занять можуть сприяти вдосконаленню педагогічних навичок.

- Використання інноваційних технологій. Впровадження новітніх технологій навчання, у тому числі віртуальної реальності, інтерактивності з залученням штучного інтелекту може перетворювати навчання на більш привабливий та ефективний спосіб отримання знань та досвіду.
- Формування сприятливого навчального середовища. Створення стимулюючого навчального середовища, де студенти почувають себе комфортно та заохочуються до активної участі та самостійного навчання.
- Залучення до наукової діяльності. Саме викладачі є джерелом активного залучення студентів до наукових досліджень та публікацій, що сприяє розвитку зацікавленості та відчуття особистісного зростання.

Перелік використаних джерел:

1. Історія педагогіки (Левківський М.В., 2003, Видавництво «Центр навч. Літ-ри», Київ, 360 с.)
2. Історія української школи і педагогіки (Любар О.О., Стельмахович М.Г., Федоренко Д.Т. 2006, Видавництво «Знання», Київ, 447 с.)
3. Професійна компетентність вчителя (Гринявецький П.П., 2014, Видавництво «Основа», Київ, 3-23 с.)
4. Основи педагогічної майстерності» (Зарубіжний А.О., 2008, Видавництво «Основа», Київ, 4-18 с.)
5. Педагогічна майстерність вчителя: теорія і практика» (Зязюн І.В., 2014, Видавництво «Світ», Київ, 2-21 с.)
6. Сучасні стратегії розвитку педагогічної майстерності вчителя (Коляда О.О., 2017, Видавництво «Педагогічна думка», Київ, 3-29 с.)

ЗМІСТ ТА ФОРМИ ВИКЛАДАННЯ ПИТАНЬ ПАЛІАТИВНОЇ ТА ХОСПІСНОЇ ДОПОМОГИ В СИСТЕМІ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ

Нестеренко В.Г.

Харківський національний медичний університет, м. Харків, Україна

Паліативна та хоспісна допомога (ПХД) призначена для пацієнтів, життя яких добігає кінця внаслідок невиліковних хвороб, а також для їх близьких, що мешкають разом із хворими та піклуються про них [1]. Організація ПХД має низку невирішених проблем, серед яких розрахунок потреби медичної допомоги серед паліативних хворих [2], дорослих і дітей, організація адекватної медикаментозної терапії, у тому числі наркотичного знеболення, професійної підготовки кадрів для роботи в системі ПХД.

Безперервний професійний розвиток фахівців сфери охорони здоров'я передбачає навчання за питаннями нововведень у системі охорони здоров'я, а також підвищення кваліфікації щодо категорій хворих, з якими медичний працівник зустрічається у повсякденній професійній діяльності. До освітніх програм закладів вищої медичної освіти на сучасному етапі її розвитку доволі часто включають курс або навіть дисципліну з хоспісної та паліативної медицини. Деякі заклади медичної вищої освіти навіть мають спеціалізовані кафедри з ПХД [3]. Але випускники закладів вищої медичної освіти, які закінчили навчання 15–20 років